

מסורת הש"ס

[illegible]

גליון הש"ס

גמ' לא דברה תורה אלא
בגדר יצה"ר. ע"י סוטה דף
לז ע"א תד"ה כמאן:

לעזי רחמי

ברוק"א. יתר, קנה עץ
מתודד.
טריידר"א, מקדח.
גרייס"א (גריסי"א). חרט
(למתיבה).
מרייל"ש (מריילי"ש).
אסימתיים, אבנים או כלים
קטנים שמניצים אותם על
לוח המשחק.

מוסף תוספות

א. דהא לא כתיב עבר
עברי בהאי ענינא. תוס'
הרא"ש. ב. הי' מגייר
היהוה גברי ישראל. שם.
ג. שסחם עכורס ובעלת
לפסול לה ועשהא ונה.
ה. מדאיטריך
להתייבס תורא גיאה
דאיכא אמור דארא
מדאוריתא בניה. תוס'
הרא"ש. ה. כדאמרין
אשת רעהו פרט לאשת
אחרים וכו'. רשב"א.
ו. (דמעטעין) לענין מיתה
ופלקות אבל איסורא
איכא. תוס' הרא"ש.
ז. כבני נח. שם.

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

היה קרא לקובעו חובה: ואפי' לריב
היה יושע. דאמר גבי שדה אחזה רשות הכא מודה דחובה דלא יטמע
בעובדי כוכבים: לעולמו של יובל. כדליפסין בריש פירקין (דף טו.)
מושבתם איש אל אחוזו: סול. ברוק"א בלע"י: סירא. קוד:

פ' לרבי יהושע ת"ש
לנו יראלנו ג' פעמים
אלות כסדר הזה מאי
ועברי עברי הנמכר
צנים ושדה אחוזה
תיב בהו יעל שדה
חמן בר יצחק בלקרו
קנה ברציעה דכתיב
מרצע וגו' קונה את
הארון דכתיב ועברי
הבת לעולם לעולמו
צע אין לי אלא מרצע
ירא והמחט והמקרה
ירבות כל דבר שנקח
הורה רבי אומר ימה
תאף כל של מחבת
מרצע הגדול אמר רבי
דרוש כשהו רצועים
תא וחכ"א דאין עבר
שנעשה בעל מום
עים היאך עבר עברי
היא אין רצע אלא
קמפלגי דרבי דריש
ל מרצע פרט כ"אוננו
ופרט וכלל אי אתה
ה הפרט מפורש של
ת ר' וסי דריש ריבוי
מרצע מינע באוננו

פס. שלא יתן סס על אלו וינקטו
דזה לא דמי לתרעט שציר נוקב
מכא אדם אלא מחלי: **הירך מיומן**
שציר: בפרק גר השע (חולין) א
ר' יהודה אומר אין נוהג אלא בלחם
והדעת מכרעת של ימין וילף לה
מה"ל הדין ודרכ הירך משונה
שצרכות: **וישע בעל מוס**: ומה
בך והלא רציעה מצוה היא: **מידוש**
הוא: שהסיר שפחה כנענית לישראל:
באיסקודרי אעליוסו: לא הטיחם
לכ לדרקב בשמותהם אלא כמשפחה
בפסוקים מירלי"ם: **וא"ס אין רבו**
מופר: לו שפחה כנענית. למה לו עומא
מפני שנעשה בעל מוס בלאו הכי נמי
לא שייך רציעה דנעיק אהבמי את
אשמי: **סו לא מידר**: אין להשיב על
זאת: **בן**: מקור בניורם שהיה
זונה אקודס: **סו כינס מורר**:
במלחמה: **מופר**: כדמפרש ואזיל:
דברה מורר: לא התירנה אלא בשביל
הזהר ששם לא יתירה יעבור על
האזהרה כדלף לקמי מלכותי יפת
מורר שיר לא ממנה בו הילכך
בכהן נמי איכא למיחס לזר הרע
ומריא: **בניאש שנים**: שגבר נתקדשה
רוחו: **והכאפה אל מוס ניפק**:
המחה: **כרינא ביה ואלף שבבי**

עניניו זה ולא שלקחה למוכרה או לשפחה ואח"כ נתן עניניו זה:
קוצי אלא דמוטב שיאכלו ישראל בשר תמורות שחיטות בשר תמורות
ד פגולות: (או לא יאכלו בשר המוטב). לאחר שימותו ויהיו נבלות:
תמורות

לקובעו חובה ואפילו ד' יחושע. פירש בקונטרס ואפי' לרבי יהושע דאמר לגבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דהו' אחוזה מי היכי דלא יעמע בין העובדי כוכבים והכא לא שייך לאקשויי ממאי ככל דהא לא נכתב בהדיא עניינא" אף הקשה ה"ר שמואל מקווי

כיון דמקוץ לה כרבי יהושע ע"כ לא
נחזי לקובעו חובה אלא בע"ע בלנד
וזהו א"ן הריבי דככל ארץ אחתהם
א"ש שמה לענין בתי ערי חומה א"ן
ממדרגה קביעות חובה ולענין ע"ע
הוא מדרגה חובה וז"ל הוה ליה
למיתר בתי התלמים וז"ע הנמכר
לעבוד כרובים ולקובעו חובה בשמים
וכר"א ואז הו ריבי שיה:

היהוא לִקְרִיב קִרְיֹב קוּרֹם. ושְׁלֵשָׁה
יִגְאַלְנֹו אִמִּי חַד לְגוֹפִיָּה
וְחַד צִנְחִי הַחֲלָרִים וְכַסְדָּה אֲחֻזָּה
וְסֻדְכַת כַּחַד קֶרֶס וְחַד מִלְרַס יִגְאַלְנֹו
לֹא וְלֹא לֵאחֶר:

בְּבִיחָה שְׁנֵי כ"ע אָל פֿאַר
דאָסער. וואָס ע"ג דגני
עסעה לא מפליג בין וואָס ראשונה
לשניה דאָס צווייטע שיה שיה דאָס
אחיתוב שמואל לעיל הסם היינו
עטמא דקוי מידוש שיהא איסור
לָא הִיךָ קדש גבי ישראל הוטר גמי
גבי סין אכל דבי שיה שיה
ישראל אין כאן מידוש וגבי סין
אסוריה מטעם זוהי ואע"פ שמבחינת
צעל כרחם עשה הכחוש כחורח
גמורה ואכתי אכל ישראל לגבי
סין ולא מילי שהיה:

אֶשֶׁת אִצְחָר אִשְׁתִּי אִישׁ. וְאֶעֱשֶׂה
לָדָן יְשׁוּעָה (נְכוּמָה)
כְּדֹאֲתָא פ' ד' מִשּׁוֹת (מִסְדִּיקִין כ"ח)
מִיָּמָה אִכְלָה עֵשֶׂה לְדִכְסִי (בְּרֵאשִׁית ב')
וְדִקֵּן כִּשְׁמוֹ וְלֹא כִשְׁמֵי חֲמִידוֹ:
ה"פ

הכל מאי רבי רבי כל מילי מאי מיעט מיעט סם אמר
מירצע הגדול מאי משמע ^אכדאמר רבא ^בהירך המיומם
מיומון שבמרצעין: א"ר אלעזר יודן רביזי היה מריומון
רצועין אלא כמילתא וחכ"א אין עבר עברי כהן נדר
מום: ויעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא
משפחתו למוחזק שבמשפחתו איבעיא להו עבר עבר
לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שנא כהנים וי
^אשאי כהנים הואיל וריבה בהן הכתוב מצות יחירות ר
אמר אסור א"ל רב נחמן ^בלרב ענן כי היותו בי מר
איטלליתו מ"ט לא תימרו ל' מהא וחכ"א אין עבר עברי
בעל מום וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית תיפ
את אדוני את אשתי ואת בני וליכא ^אתו לא מדי אלא
תואר חידוש הוא לא שנא כהן שנא ישראל אל דילי
והריבה בהן מצות יחירות רב אמר מותר ושמואל אמר
דכ"ע לא פליגי דשרי דלא דברה תורה אלא כנגד יצר
שוני רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מו
אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הויא לה גיורת ^אוגיור
בביאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא ^בדהויא לה גיורת כ
רב אמר מותר ^גדהא לא דברה תורה אלא כנגד יצ
אסור כל היכא דקרינא ביה ^דוהבאתה אל תוך ביתך ק
כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך
כשביה ^הת"ר וראית בשביה ^ובשעת שביה אשת
יפת תואר ^זלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ^חמוט

ההמרה לו כמה שנתן עיניו זה: **בשעת שביס**. אם נתן מחילה **יפס תואר**. משמע מתוך מהמרה זו ילדו מחמת יופיה המירה לו ו שמועה ואע"פ שהיא מאוסה כדמכיר ביחזקאל (ד) ולא באי כפי

כא :

וְיָסַד אֶת הַבַּיִת עַל הַר שֵׁנִי
 עֲבָדָה הִלְכָה וְ:
 יָיָן ג' מֵי שֶׁם שֶׁם שֶׁם
 הִלְכָה וְ:
 יָיָן ד' מֵי שֶׁם הֵלֵךְ:
 יָיָן ה' מֵי שֶׁם הֵלֵךְ:
 יָיָן ו' מֵי שֶׁם הֵלֵךְ:
 ז' מֵי שֶׁם הֵלֵךְ לְחֹמֶת
 מִלֵּא הֵלֵךְ שְׁמוֹנֶה עָשָׂר
 ס' וְשִׁבְעִי יָדִי:
 יָיָן ח' מֵי שֶׁם שֶׁם שֶׁם
 הֵלֵךְ מִלֵּא הֵלֵךְ
 יָיָן
 יָיָן י' מֵי שֶׁם הֵלֵךְ
 יָיָן

תורה אור השלם

1. אחרי נמרד אנחנו
תהיה לו חן מאד
2. ויקרא כה מה
יאלול או בן דרו
יאלול או משאר בשר
משפתחו יאלול או
השקיע רץ אנאל
הקרא כה מה
3. ובתי החרים אשר
אין להם חשב סביב על
שדה הארץ יחשב אנאל
תהיה לו ויבול יוא
4. ויקרא כה לא
והגישו אדוני אל
האלהם ורגשו אל
הדלת אל המזון
ורצע אדוני את אונם
במצרע העבדו ואל
שמות כ:
5. ולקחת את המרצע
ותחתה באונם וידלת
והקח קץ עבר עולם ואף
לאותקן העשק כ:
6. וברכש סו יו
על כן לא יאכלו בני
ישראל את ניד הנשה
אשר על כף הגרע עד
דואו הם יקץ עני כנף
קץ יעקב בניד הנשה
7. בראשית כל יו
והא מעקן קרוב ונל
עמו אף לא משפתחו
8. ולא אחות אברתי ישבו:
9. הקרא כה מה
10. ואם יאמר אימר
העבד יאחבת את ארני
את אשתי ואני רץ לא
אז תשי:

מוסף רש"י

[illegible]

לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שאם אין הקדוה ממירה ישאנה בליקור: דברים כא יא.